

Slovenian hallituksen aloite on vastaus toimintaohjelmaan, jonka avulla tähdätään lyhyen aikavälin parannuksiin eläinten suojelemisessa pitkien kuljetusmatkojen aikana. Terveys- ja kuluttaja-asioista vastaava komission jäsen esitti ohjelman toukokuussa 2000 kaikille ehdokasmaille.

Toimintaohjelma, jonka avulla tähdätään lyhyen aikavälin parannuksiin eläinten suojelemisessa pitkien kuljetusmatkojen aikana, oli keskustelun aiheena ehdokasmaiden johtavien eläinlääkintäviranomaisten teknisen avun tiedonvaihtotoimiston kokouksessa Lissabonissa huhtikuussa 2000. Ohjelman mukaan on tarkoitus lujittaa yhteisön säännöksiin sisältyviä, eläinkuljetuksia koskevia olennaisia edellytyksiä lyhyellä aikavälillä varsinkin hevoskuljetusten osalta.

Slovenian eläinlääkintäviranomaiset ilmoittivat toimintaohjelman perusteella toteutettavista pikaisista toimenpiteistä Bratislavassa syyskuussa 2000 pidetyssä teknisen avun tiedonvaihtotoimiston seminaarissa, jonka aiheena oli eläinten suojeleminen kuljetuksen aikana. Teknisen avun tiedonvaihtotoimisto on kehittänyt koulutusohjelmia, joiden avulla halutaan lisätä suuren yleisön ja varsinkin hakijamaiden eläinlääkäreiden tietoisuutta eläinten terveyteen ja hyvinvointiin liittyvistä kysymyksistä, joihin muun muassa eläinten kuljettaminen kuuluu. Teknisen avun tiedonvaihtotoimisto on myös perustanut työryhmän, jonka jäseninä on kaikkien hakijamaiden virkamiehiä. Työryhmän tehtävänä on antaa apua, kun eläinten hyvinvointia koskevia yhteisön sääntöjä hyväksytään ja pannaan täytäntöön. Ryhmän seuraavassa kokouksessa helmikuussa 2001 on tarkoitus käsitellä nimenomaan niiden sääntöjen täytäntöönpanoa, jotka koskevat eläinten suojelemista kuljetuksen aikana.

Lisäksi komissio on äskettäin antanut kertomuksen⁽¹⁾ jäsenvaltioiden kokemuksista eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun direktiivin täytäntöönpanon jälkeen. Asiakirja on esitetty neuvostolle ja parlamentille. Kertomuksen pohjalta saatavien tulosten perusteella komissio ryhtyy tarkastelemaan uudestaan nykyisiä säännöksiä tilanteen parantamiseksi.

(1) EYVL L 340, 11.12.1991.

(2) EYVL L 148, 30.6.1995.

(3) Komission kertomus neuvostolle ja Euroopan parlamentille jäsenvaltioiden kokemuksista eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun direktiivin 91/628/ETY muuttamisesta annetun neuvoston direktiivin 95/29/EY täytäntöönpanon jälkeen, KOM(2000) 809 lopullinen.

(2001/C 174 E/160)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3817/00

esittäjä(t): Jeffrey Titford (EDD) komissiolle

(7. joulukuuta 2000)

Aihe: Eläinkuljetukset

Miten pitkissä eläinkuljetuksissa noudatetaan eläinkuljetuksista annettuja direktiivejä?

Mitä Euroopan komissio aikoo tehdä vastatakseen sille toimitettuihin lukuisiin kuvauksiin julmuuksista ja kärsimyksistä, joita eläinkuljetuksiin liittyy?

Mitä tätä asiaa koskevia kertomuksia Euroopan komissio on julkaissut 1. tammikuuta 1995 lähtien?

David Byrnen vastaus komission puolesta

(31. tammikuuta 2001)

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan Neil MacCormickin kirjalliseen kysymykseen E-3809/00⁽¹⁾ annettuun vastaukseen.

Komissio on toteuttanut ne veloitteet, joita sille kuuluu eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana annetun direktiivin 91/628/ETY muuttamisesta 29. kesäkuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/29/EY⁽²⁾ 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kyseisessä kohdassa todetaan, että komissio esittää kertomuksen jäsenvaltioiden tämän direktiivin täytäntöönpanon jälkeisistä kokemuksista.

Kertomuksen tulosten perusteella aloitetaan eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana 19. marraskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/628/ETY⁽³⁾ (sellaisena kuin se on muutettuna) muuttaminen. Erityistä huomiota kiinnitetään yhteisön tämän alan lainsäädännön täytäntöönpanon parantamiseen.

⁽¹⁾ Katso sivu 150.

⁽²⁾ EYVL L 148, 30.6.1995.

⁽³⁾ EYVL L 340, 11.12.1991.

(2001/C 174 E/161)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3823/00

esittäjä(t): Jens-Peter Bonde (EDD) komissiolle

(7. joulukuuta 2000)

Aihe: Pohjoismainen passiunioni vastaan Schengenin sopimuksen 45 artikla

Kärsiikö pohjoismainen passiunioni Schengenin sopimuksen 45 artiklasta, jossa veloitetaan kaikki sopimuspuolet varmistamaan, että kaikki hotellit, leirintäalueet, matkustajakodit ja muut majoitusliikkeet rekisteröivät kaikki ulkomaalaiset vieraat ja samalla vaativat näitä esittämään voimassaolevan henkilötodistuksen?

Merkitsekö Schengenin sopimus toisin sanoen sitä, että esimerkiksi tanskalaiset tarvitsevat tulevaisuudessa passia esimerkiksi Ruotsissa, jos he haluavat yöpyä siellä, ja aiheuttaako se siten muutoksen pohjoismaisessa passiunionissa tällä hetkellä voimassa oleviin määräyksiin

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2001)

Neuvoston sekä Norjan ja Islannin välillä tehdyn sopimuksen 13 artiklan 3 kohdan mukaan kyseinen sopimus ei vaikuta pohjoismaisen passiunionin puitteissa tapahtuvaan yhteistyöhön, kunhan yhteistyö ei ole sopimuksen vastaista eikä estä sen toteutumista.

Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 45 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määrätään, että ”sopimuspuolet sitoutuvat toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet taatakseen, että majoitusliikkeen johtaja tai hänen alaisensa valvovat, että heidän liikkeeseensä majoittuneet ulkomaalaiset sekä muiden sopimuspuolten ja muiden Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden kansalaiset ... täyttävät ja allekirjoittavat omakätisesti ilmoituskaavakkeet ja todistavat majoitusliikkeen johtajalle tai tämän alaiselle henkilöllisyytensä voimassa olevalla henkilöllisyystodistuksella”.

Kyseinen artikla on sisällytetty Euroopan unionin oikeuteen osana poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä koskevia määräyksiä (unionin kolmas pilari) siten, että oikeusperustana on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artikla ja 30 artiklan 1 kohta (Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaisen oikeusperustan vahvistamisesta kullekin Schengenin säännöstöön kuuluvalle määräykselle ja päätökselle 20. toukokuuta 1999 tehty neuvoston päätös 1999/436/EY⁽¹⁾).

Siteeratussa artiklassa määrätään ainoastaan, että henkilöllisyys todistetaan voimassa olevalla henkilöllisyystodistuksella. Siinä ei selitetä, mitä henkilöllisyystodistusta tarkoitetaan. Joka tapauksessa artiklassa ei mainita nimenomaisesti, että tarvitaan joko henkilötodistus tai passi.

Ottaen huomioon neuvoston sekä Norjan ja Islannin välillä tehdyn sopimuksen 13 artiklan, jonka mukaan sopimus ei vaikuta pohjoismaisen passiunionin puitteissa tapahtuvaan yhteistyöhön, kunhan yhteistyö ei ole sopimuksen vastaista eikä estä sen toteutumista, yleissopimuksen 45 artiklassa käytettyä ilmausta ”voimassa oleva henkilöllisyystodistus” voidaan tulkita siten, että Pohjoismaiden tähän asti hyväksymät henkilöllisyyden todistavat asiakirjat ovat riittäviä Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 45 artiklassa asetettujen edellytysten täyttämiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 176, 10.7.1999.